

Mihaelov list

7 leto XXIX
2025
številk 7

*Kdor se boji biti en sam
trenutek sam, gotovo ni na poti
k resničnemu veselju. Najprej
je treba odstraniti iz srca
korenino žalosti.*
Tomaž Špidlik

NOVI NUNCIJ V R SLOVENIJI

Tiskovni urad Svetega sedeža je v torek, 20. maja 2025, objavil novico o imenovanju novega apostolskega nuncija v Sloveniji in apostolskega delegata za Kosovo. Novi nuncij je nadškof msgr. Luigi Bianco, naslovni nadškof Falerona, od 4. februarja 2019 apostolski nuncij v Ugandi. Luigi Bianco je bil rojen v Italiji, v Montemagnu, 3. marca 1960. V duhovnika je bil posvečen 30. marca 1985 za škofijo Casale Monferrato. Na Papeški univerzi Urbaniana v Rimu je doktoriral iz kanonskega prava. 1. julija 1989 je stopil v službo Svetega sedeža, nato pa deloval na apostolskih nunciaturah v Italiji (1989–1991), Egiptu (1991–1994), Argentini (1994–1999), na Hrvaškem (1999–2002), v Španiji in Andori (2002–2009). Papež Benedikt XVI. ga je 12. januarja 2009 izbral za apostolskega nuncija v Hondurasu, ob tem pa ga imenoval za nadškofa in mu dodelil naslovni sedež v Faleroneju. V škofa je bil posvečen 25. aprila 2009 v katedrali Sant'Evasio škofije Casale Monferrato. Papež Frančišek ga je 12. julija 2014 imenoval za apostolskega nuncija v Etiopiji, 10. septembra za apostolskega nuncija

v Džibutiju in apostolskega delegata v Somaliji, 13. oktobra pa za posebnega predstavnika pri Afriški uniji. 4. februarja 2019 je bil imenovan za apostolskega nuncija v Ugandi, službo pa prevzel v Kampali 8. aprila 2019. Luigi Bianco govori angleško, francosko, italijansko in špansko. Novemu nunciju želimo Božji blagoslov pri vsem njegovem poslanstvu.

POČITNICE

Sonce nas v teh poletnih dneh vabi, da se podamo tudi kam na pot v naravo. Nevarnost je, da v želji čim več videti in čim več doživeti pozabimo na počitek. Počitek in molitev nam dajeta novih moči in prebujata v nas dobre ideje. S. Ursula Bittner je zapisala: »Pridi, sedi! Beli poletni oblaki potujejo prek dežele. Razkošno zelenje gozdov in travnikov pripoveduje o polnosti življenja. Sredi tega smo povabljeni k počitku: Pridi, usedi se. Nasloni se. Spočij si. Kdor sede, lahko ob tem marsikaj pomiri, premakne v pravo luč, razjasni. Duša kar sama od sebe najde pot k zahvali in hvali, k Bogu, k Stvarniku. Danes vam želim, da bi si resnično vzeli čas tudi za počitek.«

ŽUPNIJSKA KARITAS
Trdinov trg 9
1234 Mengeš
karitas.menges@gmail.com
064 180 210

PISARNA IN SKLADIŠČE

letni čas: ob torkih
med 17 in 19⁰⁰

zimski čas: ob torkih
med 16³⁰ in 18⁰⁰

POSLOVNI RAČUN

02301-0091604341,
odprt pri NLB, d.d.

Naš utrip

*Moči ni v denarju, tudi
v znanju ni prave moči.
Moč je ljubezen, ljubezen
je moč.*

Otmär Černilogar

POMOČ LJUDEM V STISKI NE POČIVA

Tudi ko je bil papeški prestol za kratek čas izprazenjen, so na vojna področja prihajali tovornjaki s pomočjo; ne le s Svetega sedeža, tudi iz mnogih držav, ki jim je mar za ljudi v stiski.

Nesmisla vojn nikoli ne bomo razumeli; a vztrajati pri sejanju miru z diplomacijo evangelija nikoli ne bo brez smisla. To je poudaril Sveti oče v intervjuju za vatikanske medije. Vendar Bog lahko največje trpljenje spremeni v največje dobro. Verniki razumejo, da se vojne in vsi strašni dogodki dogajajo zato, ker ljudje nočejo sprejeti Božje ljubezni in resnice. Vojna v Ukrajini in vse druge sedanje vojne temeljijo na lažeh. V današnji družbi ima vsak lahko svojo resnico in ta pristop nekaterim omogoča, da upravičijo vojno. Za kristjane pa obstaja samo ena resnica in to resnico človeku vedno razodeva Bog s svojim moralnim zakonom, s svojimi zapovedmi. Na vojnih območjih je v ljudeh več bolečine, več strahu, več obupa, več vprašanj. Poleg materialne pomoči je še kako potrebna pomoč na duhovnem področju – predvsem zaupljiv pogovor in spoved. Naloga spovednika je, da pomaga ljudem razumeti, da družba pod vplivom negativnih novic prispeva k temu, da sovraštvo hitreje vstopi v njihova srca. Najbolje je, da ne razmišljamo o tem, koga sovražiti ali koga kriviti, ampak, da svojo moč usmerimo v podporo tistim, ki jo potrebujejo.

Če začnemo sovražiti, postanemo podobni napadalcem. Ljudem v stiski je potrebno vlivati upanje, katerega vir je

Gospod. (Novice iz Vatikana, 23.6.2025)

Tudi sodelavci Karitas moramo delati po načelu: vlivati upanje. Ker je v naši domovini mir, se lahko veselimo počitniškega časa, v katerem izkoristimo trenutke, ko smo manj obremenjeni z dolžnostmi, za osebno rast.

»Tvoje izkušnje iz preteklosti in pogum v sedanjosti omogočijo rast in razcvet prihodnosti. Odpri svoje oči in srce vsemu, kar svetli in daje upanje, da boš tudi sam luč za druge. Ne boj se, nisi sam!« (Manica Marolt)

POČITNICE SODELAVCEV ŽUPNIJSKE KARITAS

Obveščamo, da bomo na počitnicah od vključno 29.7.2025 do vključno 12.8.2025.

Sodelavci Župnijske karitas

SV. MAŠE ZA DUHOVNE POKLICE

Duhovnih poklicev je vse manj, tako redovnikov, redovnic kot duhovnikov. Odločil sem se, da bo vsak prvi četrtek v mesecu pri sv. maši puščica za duhovne poklice (ali v sredi cerkve skrinjica za vaše darove). Tako bo opravljena ena sv. maša na mesec v ta namen, preostale sv. maše pa oddane, če se bo nabralo več denarja. Začenjamo z julijem. Letos bosta le dva novomašnika. Eden bo posvečen v Ljubljani, drugi pa v Celju. Odkar pomnim, še ni bilo tako malo novomašnikov kakor letos. Posledice: vse več župnij v soupravi in ukinitvev

nekaterih župnij. Manj fizične prisotnosti župnika na župniji in še večja skrb za izobraževanje laičkih

Karitas

sodelavcev, da bodo prevzeli obveznosti, ki so bile prej v župnikovih »rokah«.

ČIŠČENJE CERKVE

- 5. julij: Topole in Dobeno
- 12. julij: Pristava in M. Mengeš zahodno od Liparjeve
- 19. julij: V. Mengeš od Grobeljske do Kolodvorske
- 26. junij: V. Mengeš severno od Prešernove in Kolodvorske
- 2. avgust: M. Mengeš vzhodno od Liparjeve

DOGODKI PRED NAMI

// 1., 3.–5. julij **molitev pred Najsvetejšim** ob 18.00

// 4. julij: prvi petek – **obisk bolnikov** po domovih

// 8. julij: **molitev pred Najsvetejšim** ob 18.00

// 12. julij: **priprava staršev in botrov na krst** otrok ob 17.00 v župnišču

// 15. julij: **molitev pred Najsvetejšim** ob 18.00

// 22. julij: **molitev pred Najsvetejšim** ob 18.00

// 25. julij: **medugorska molitev** ob 18.00

// 26. in 27. julij: **Krištofova nedelja** – po vseh sv. mašah blagoslov avtomobilov ter nabirka za nova prevozna sredstva slovenskih misijonarjev in njihovih misijskih znancev in prijateljev

// 29. julij: **molitev pred Najsvetejšim** ob 18.00

// 31. julij: **molitev za duhovne poklice** ob 18.00 pred Najsvetejšim

// 1. avgust: prvi petek – **obisk bolnikov** po domovih

// 1. in 2. avgust: **molitev pred Najsvetejšim** ob 18.00

// 3. avgust: **sv. maša v Loki** ob 10.00 – ob obletnici posvetitve tega svetišča, žegnanje

SKLAD ZA OBNOVO LOŠKE CERKVE

Ofer za veliko noč (20. 4.): 4.691,21 €; blagoslov motorjev (30. 5.) 283,70 €; Primožev večer (8. 6.): 465,00 €; Ločani zbrali z nabirko po hišah 950,00 €. Po TRR od 23. 5. do 23. 6. smo zbrali 320,00 €. Staro stanje: 6.337,67 €. Novo stanje: 14.074,58 €. Bog povrni!

URH (4. 7.)

Sv. Urh je znan po tem, da je bil prvi svetnik, ki je čast oltarja dosegel po rednem

postopku, kakršen je v veljavi še danes. Poprej so razglaševanje umrlih odličnih kristjanov za blažene in svetnike za neko pokrajino ali državo opravljali kar škofje. Urh se je rodil leta 890 na Barvarskem. Starši so skorajda obupali nad njim, saj je bil zelo slaboten otrok. Neki duhovnik je materi svetoval, naj ga prepusti zraku in soncu, ki sta najboljši Božji zdravili. In res se je fantek kmalu okreplil. Nato so ga poslali v benediktinski samostan Sankt Gallen v Švici, kjer je bil deležen temeljite vzgoje in izobrazbe. Škof Adalberon ga je povabil, naj pride k njemu, in ga posvetil v duhovnika. Zaupal me je najkočljivejša opravila. Ko je Urh potoval v Rim, je škof Adalberon umrl in papež Sergij III. je ponudil škofjski sedež Urhu, a ta ga je sprva odklonil. Pozneje (leta 923) pa je bil vendarle posvečen za škofa v Augsburgu. Škofijo je modro vodil polnih petdeset let. Ko so leta 955 napadli Augsburg Madžari, je škof Urh sam vodil branilce, poveljujoč visoko s konja, vendar ne kot vitez, temveč kot duhovnik. Ko je čutil, da se mu bliža smrt, je dal po tleh posuti pepel v obliki križa, legel tja in med petjem litanij izdihnil 4. julija 973.

KARIELSKA MATI BOŽJA (16. 7.)

Karmel (v hebrejščini 'sadovnjak') je gorski hrbet med Sredozemskim morjem in Jezreelsko ravnino v Palestini. Križarji, krščanski vitezi iz raznih evropskih dežel, so začasno iztrgali Sveto deželo iz rok muslimanskih Arabcev in na Karmelu so se naselili Mariji posvečeni puščavniki. Ti menihi so se čutili duhovno povezane s prerokom Elijem. Karmelskim puščavnikom je postavil začetno organizacijo sv. Bertold, pravila pa jim je določil v začetku 13. stoletja Albert, latinski patriarh v Jeruzalemu. Pripadnika karmelskega reda prepoznamo po škapulirju, ki ga je leta 1250 držala v rokah Marija po prikazovanju predstojniku karmeličanov sv. Simonu Stocku. Redovniki in redovnice (pri nas imajo svojo hišo v Sori pri Medvodah in v Mirni Peči) imajo škapulir za del redovnega oblačila, pri laikih pa sta to dva kvadratna kosa blaga, okrašena s podobo karmelske Matere Božje, povezana med seboj s trakovoma, tako da en kos visi na prsih, drugi pa na hrbtu, nameščena pa sta pod obleko.

SV. KRIŠTOF (24. 7.)

Je velik priprošnjik zoper naglo smrt. V vernem človeku se je utrdilo zaupanje, da je zadosti, če navsezgodaj zjutraj pogledaš svetnikovo podobo, pa tisti dan ne umreš nagle smrti. Cerkev časti sv. Krištofa kot mučenca. Njegovo ime Hristoforos v našem jeziku pomeni Kristonosec. Oseba današnjega svetnika, ki mu vemo samo ime, in njegova mučeniška smrt (verjetno okoli leta 250 za časa cesarja Decija) sta zgodovinski. Ko se je njegovo češčenje v dobi prvih epidemij kuge v 13. stoletju silno razraslo, je ob tem skromnem zgodovinskem jedru nastalo veliko legendarnih okrasov. Tako naj bi bil Krištof doma iz kanaanske dežele. Starši so bili pogani in tak je bil tudi sin z imenom Reprob, po naše Zavrženec. V 20. stoletju je nastala legenda, da se je Krištof po naročilu pobožnega puščavnika nastanil ob deroči reki. Čeznjo je na splavu prevažal in na ramah prenašal potnike. Nekoč ga je klicalo neko dete, naj ga prenese. Velikan ga je vzel na ramena, a dete je postajalo vedno težje. Kakor da bi nosil ves svet! »Še več kot ves svet nosiš, Krištof,« se je oglasilo dete. »Nosiš tistega, ki je ustvaril nebo in zemljo. Jaz sem Jezus Kristus. Zasadi svojo palico v zemljo in ozelenela bo. Po tem boš spoznal, da si res nosil mene.« Sv. Krištofa so si izbrali za svojega zavetnika čolnarji in splavarji, nosači in vozniki, pa tudi romarji in drugi popotniki. Freska sv. Krištofa je upodobljena tudi na južnem pročelju loške cerkvi.

DUHOVNIKOV POČITEK IN POČITNICE

Papež Leon XIV. v pismu duhovnikom pariške cerkvene pokrajine zapiše: »Da bi bili uspešni v težkih – in pogosto utrujajočih – cerkvenih in družbenih razmerah, v katerih živite, vas vabim, da svoje življenje in služenje

ukoreninite v vedno močnejši, osebni in pristni ljubezni do Jezusa, ki vas je naredil za svoje prijatelje in vas upodobil po sebi za večnost; ter v velikodušni in brezpogojni ljubezni do vaših skupnosti; ljubezni, prežeti z bližino, sočutjem, nežnostjo, ponižnostjo in preprostostjo.« Pastoralno leto je bilo morda težko in utrujajoče, zato je čas počitnic priložnost za duhovni in telesni počitek, poglobitev in obnovo pristne vere v Jezusa Kristusa in čas za nabiranje novih moči v prihodnjem delu za Božje kraljestvo na zemlji. Počitnice so čas in priložnost, ko lahko osebno zakoreninjenost v Kristusa utrjujemo na duhovnih vajah ter z duhovnim in zasluženim telesnim počitkom, da si nabereмо novih moči in se v naslednje pastoralno leto vrnemo prenovljeni. Del tega časa preživimo s skupinami, kot so oratoriji, zakonske skupine, skavti, bolniki, Karitas ...

JE ŠEL TUDI JEZUS KDAJ NA POČITNICE?

Ja, seveda je šel. V Sv. pismu piše, da so Jz mam o in atom nekoč šli na večednevno romanje v Jeruzalem. Podobno, kakor gremo danes mi npr. na morje. Jezus je na teh počitnicah očitno zelo veliko doživel. Spoznal veliko novih ljudi, učenjakov, romarjev, videl nova mesta ... V Svetem pismu beremo, da je Jezus že kot odrasel večkrat šel kam zase ali pa s svojimi prijatelji. Na umik. Na počitek. Na kraj, kjer si dopustniško dopustiš biti ti sam. Piše, da se je tam pogovarjal s svojim Očetom. Vsi ljudje to potrebujemo. In ker je bil tudi Jezus v polnosti človek, je tudi on potreboval počitnice in dopust. Zakaj torej tudi mi ne bi kdaj izkoristili časa za enak namen? Umiritev, zbližanje med seboj in z Bogom. Skoraj vedno je Jezus s seboj na samotni kraj vzel koga od najbližjih.

ŽUPNIJA MENGEŠ

Trdinov trg 9
1234 Mengeš
telefon: 01/723 01 10

PISARNA

- ponedeljek in torek
med 8.15 in 9.00
- po predhodnem dogovoru

ODGOVARJA

Marko Košir, župnik
telefon: 040 200 367
e-pošta: marko.kosir@rkc.si
<https://zupnija-menges.rkc.si/>

POSLOVNI RAČUN

0230 1009 1305 775, NLB